

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 232. szám

2012. április

Áldott Feltámadás ünnepet!

Aki felnyitotta Jézus sírját

Márk evangéliumában olvassuk, hogy a hét első napján a Jézus sírjához érkező asszonyok aggódva tünődtek azon, ki hengeríti majd el a sírt záró roppant nehéz követ? Máté evangéliumában pedig erre a kérdésre meg is találjuk a választ. Földrengés kíséretében jelent meg egy döbbenetes látványú lény, angyal, aki elvette a Jézust sírba záró követ. A sírt őrző katonákon olyan rémület vett erőt az angyalt látva, hogy szinte holtta váltak. Ki nyitotta hát fel a sírt? Egy angyal, aki ezzel isteni megbízását teljesítette, tehát maga Isten tette meg ezt.

Miért akarták az asszonyok felnyitni a sírt? Pusztán azért, mert nagypénteken elmaradt a tisztes felkészítése a testnek az "örök nyugalomra". Az asszonyok Jézus testét tiszteletből ugyan, de mégis csak a halál számára szerették volna bebalzsamozni. Számukra azért kellett volna felnyitni néhány órára a sírt, hogy aztán az idők végezetéig visszazárják azt.

Miért akarta Isten felnyitni Jézus sírját? Mert ki akarta emelni a halál kötelékéből a szenvedőt. Befejezettnek és elfogadottnak nyilvánította az Atya a fia által meghozott áldozatot. Több történt itt, mint a halál legyőzése. A gonosz rafinált terve lett szétzúva. Esélyhez jutott az ember, hogy a megoldhatatlan helyzetéből újra oda kerüljön vissza, amit a

Teremtő mindig is szánt neki, az Istennel való kapcsolatba, az életbe és ezzel együtt a boldogságba. Ezért kelt bennünk reményt a húsvéti ünnepkör.

Hol van ma az, aki Jézus sírját felnyitotta? A Mindenható képességeiben és pozíciójában semmi változás nem történt az elmúlt évezredek alatt. Az, aki a bűnös világért odaadta egy-szülött fiát, az aki elfogadta fia könyörgését az őt keresztre feszítő, eláruló, elhagyó, gyűlölő emberekért, ma is szeretettel tekint ránk. Lényeges, hogy az Isten szándéka szerint felnyitott sír feletti öröme fogékony legyen a lelkünk, testünk, értelmünk, egyszóval a hitünk.

Kár lenne úgy ünnepelni a Húsvétot, hogy csak néhány napra járjon át minket a nyitott sír képe, s az ünnepkör elteltével azt képletesen a feledésünk homálya borítsa el újra, ki tudja meddig. Az aki felnyitotta Jézus sírját, értelmetlenné tette a balzsamozó szándékot akkor, és szükségtelenné teszi a félelmet, reménytelenséget napjainkban. Az, aki felnyitotta Jézus sírját, megbocsátott minden emberi hitszegést és gyengeséget, és a hibáik által romokba döntött életüket újraépítette, hiszen bűnösök, vámszedők is teljes megújulást nyertek örömben és szeretetben. Az aki felnyitotta Jézus sírját, ma is kész velünk és bennünk folytatni ezt a megújító munkát. A mi életünk szomorú mozaikja-ira az Ő hatalma képes hatni. Reménykedjünk naponta megújuló módon Isten erejében! Keressük Isten akaratát a hétköznapiakban, mert valójában az ő akarata a mi megmentésünket és felemelésünket munkálja!

Katona Béla

A fiú

Egy vagyonos ember és a fia minden különleges művészi alkotást össze akartak gyűjteni. Minden megtalálható volt a gyűjteményükben Raffaello-tól Picasso-ig. Gyakran leültek együtt és csodálták a nagyszerű munkákat.

Amikor a vietnami konfliktus kitört, a fiú elment a háborúba. Bátran életét adta, mikor megmentett egy másik katonát. Amikor az apa megtudta, mélyen gyászolta egyetlen fiát. Hónapokkal később, épp Karácsony előtt kopogtattak az ajtón. Egy fiatalember állt az ajtóban, hatalmas csomaggal a kezeiben. Így szólt:

„Uram Ön nem ismer engem. Én vagyok az a katona, aki a fiának köszönheti az életét. Aznap sok embert mentett meg. Éppen engem vitt biztonságba, mikor egy golyó szíven találta, és ő azonnal meghalt. Gyakran beszélt nekem Önről és a művészet iránti szeretetéről. - A fiatalember felemelte a csomagját. - Tudom, hogy ez nem nagy valami. Nem vagyok nagy művész, de azt hiszem, a fia szeretné, ha ezt megtartaná.”

Az apa kinyitotta a csomagot. A fiáról készült portré volt, amit a fiatalember festett. Csodálta, hogy a katona mennyire meg tudta ragadni a fia személyiségét. Az apa szemei megteltek könnyel. Megköszönte neki a képet, és felajánlotta, hogy kifizeti.

„Oh, nem uram, soha nem tudom visszafizetni, amit a fia értem tett. Ez ajándék.”

Az apa jól látható helyre akasztotta a portét, így ha látogatók jöttek, a fiáról készült kép volt az első, amit megmutatott nekik a kollekciónál.

Néhány hónappal később az ember meghalt. Sor került a képek elárverezésére. Sok befolyásos ember összegyűlt, és izgatottan várták, hogy megvehessék az értékes képeket a saját gyűjteményükbe. A fiúról készült kép az emelvényen volt. Az árverésvezető kopogtatott a kalapáccsal. „Az árverést ezzel a képpel kezdjük.”

„Ki akarja megvenni ezt a képet?- kiáltott valaki hátulról. - Látni akarjuk a híres képeket. Hagyja ezt!” Az árverésvezető azonban hajthatatlan maradt.

„Mennyi a kikiáltási ára ennek a képnek? Ki kezdi el az ajánlást? 100\$-ért, 200\$-ért?”

Egy másik hang mérgesen kiáltotta. „Nem azért jöttünk, hogy ezt a képet nézzük! Mi Van Goghot, Rembrandtot akarunk! Gyerünk már az igazi képekkel!”

De az árverésvezető tovább folytatta. „A fiú, a fiú. Kinek kell a fiú?”

Végül egy ember szólalt meg a terem hátuljából. Ő volt hosszú ideig az embernek és fiának kertésze. „Elviszem 10\$-ért.”

Szegény ember lévén, az volt minden, amit fel tudott ajánlani.

„Ki ajánl érte 20\$-t?”

„Adja neki oda 10\$-ért! Nézzük a mestereket!”

„10\$ az ajánlat. Ki ad érte 20\$-t?”

A tömeg kezdett mérges lenni. Nem akarták ezt a képet. Sokkal értékesebb festményeket szerettek volna a gyűjteményükbe.

Az árverésvezető csapott a kalapáccsal. „Először, másodszor, eladva 10\$-ért.”

Egy ember a második sorból közbekiáltott.

„Gyerünk már a többi képpel!”

Az árverésvezető letette a kalapáccsot. „Az aukciónak vége.”

„Mi lesz a festményekkel?”

„Sajnálom. Mikor felhívtak, hogy levezessem ezt az aukciót, elárultak nekem egy titkot, mely a végakarásban feltétel volt. Egészen eddig nem mondhattam el. Csak a fiú portréja volt eladó. Aki azt megveszi, az örökölheti az egész vagyont, beleértve a festményeket is. Az, aki elviszi a fiút, megkap mindent.”

Isten nekünk adta az Ő Fiát 2000 évvel ezelőtt, hogy meghaljon a kereszten. Hasonlóan az árveréshez, az üzenet ma is ugyanaz. A Fiú, a Fiú, ki viszi el a Fiút? Hiszen akié a Fiú, az megkap mindent vele együtt.

Ó, Jézusom

Ó, Jézusom, hadd kérjelek:
szólíts meg Te ma engemet,
hogy hadd legyek én is Tiéd!
Ontál helyettem drága vért.

Füle Lajos

A Húsvét

33 bibliai mondatban

2.Móz.34:25.: Áldozatom vérét ne ontsd ki kovász mellett, és a húsvét ünnepének áldozatja ne maradjon meg reggelig.

2.Krón.35:1.: És megtartá Jósiás Jeruzsálemben a húsvétünnepet az Úrnak; és megölék a páskhabárányt az első hónap tizennegyedik napján.

2.Krón.35:7.: És ada Jósiás a nép fiai számára juhokat, bárányokat és gödölyéket, mindezeket a húsvéti áldozatokra; mindenkinek, valaki ott talál-tatik vala, szám szerint harminczezeret, és háromezer tulkot; ezek mind a királyéból valának.

2.Krón.35:8.: Az ő fejedelmei is szabad akarajtjokból a községnek, a papoknak és a Lévitáknak adakozának; Hilkia, Zakariás és Jéhiel, az Isten házának fejedelmei, adának a papoknak a húsvét áldozatira kétezerhatszáz juhot és háromszáz tulkot. 35:9.: Konánia pedig és Semája és Nétanéel az ő atyjafiai, Hasábia, Jéhiel és Józabád, a Léviták fejedelmei, adának a Lévitáknak a húsvét áldozatira ötezer juhot és ötszáz tulkot.

Ezsd.6:20.: Mert megtisztultak vala a papok és Léviták: egyetemben mindnyájan tiszták valának, és megölék a húsvéti bárányt mindazokért, a kik a rabságból megjöttek, és atyjokfiaiért a papokért és önmagokért;

Mt.26:2.: Tudjátok, hogy két nap múlva a húsvét-nak ünnepe leszén, és az embernek Fia elárultatik, hogy megfeszíttessék.

Mt.26:17.: A kovásztalan kenyerek első napján pedig Jézushoz menének a tanítványok, mondván: Hol akarod, hogy megkészítsük néked ételedre a húsvéti bárányt?

Mt.26:18.: Ő pedig monda: Menjetek el a városba ama bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot tanítványaimmal.

Mt.26:19.: És úgy cselekedének a tanítványok, a mint Jézus parancsolta vala nékik; és elkészíték a húsvéti bárányt.

Mk.14:1.: Két nap múlva pedig húsvét vala és a kovásztalan kenyerek ünnepe. És a főpapok és az írástudók tanakodnak vala, hogy csalárdsággal mimódon fogják meg és öljék meg őt.

Mk.14:12.: És a kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, mikor a húsvéti bárányt vágják vala, mondának neki az ő tanítványai: Hol akarod, hogy elmenvén megkészítsük, hogy megehesd a húsvéti bárányt?

Mk.14:14.: És a hová bemegy, mondjátok a házi gazdának: A Mester kérdi: hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt?

Mk.14:16.: Elmenének azért az ő tanítványai, és

jutának a városba, és úgy találák, a mint nékik megmondotta, és elkészíték a húsvéti bárányt.

Lk.2:41.: Az ő szülei pedig évenként feljártak Jeruzsálemba a húsvét ünnepére.

Lk.6:1.: Lőn pedig a húsvét szombatját követő második szombaton, hogy a vetések között méne által és az ő tanítványai gabonafejeket szagatván és azokat kezeikkel kimorzsolván, ettek.

Lk.22:1.: Elközelgetett pedig a kovásztalan kenyerek ünnepe, mely húsvét-nak mondatik.

Lk.22:7.: Eljőve pedig a kovásztalan kenyerek napja, melyen meg kell öletni a húsvéti báránynak; Lk.22:8.: És elküldé Pétert és Jánost, mondván: Elmenvén, készítsétek el nekünk a húsvéti bárányt, hogy megegyük.

Lk.22:11.: És mondjátok a ház gazdájának: Ezt mondja néked a Mester: Hol van az a szállás, a hol megeszem az én tanítványaimmal a húsvéti bárányt? Lk.22:13.: Elmenvén pedig, úgy találák, a mint mondta nékik; és elkészíték a húsvéti bárányt.

Lk.22:15.: És monda nékik: Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, melőtt én szenvednék:

Jn.2:13.: Mert közel vala a zsidók húsvétja, és felméne Jézus Jeruzsálemba.

Jn.2:23.: A mint pedig Jeruzsálemben vala húsvét-kor az ünnepen, sokan hívének az ő nevében, látván az ő jeleit, a melyeket cselekszik vala.

Jn.6:4.: Közel vala pedig húsvét, a zsidók ünnepe.

Jn.11:55.: Közel vala pedig a zsidók húsvétja: és sokan menének fel Jeruzsálemba a vidékről húsvét előtt, hogy megtisztuljanak.

Jn.12:1.: Jézus azért hat nappal a húsvét előtt méne Bethániába, a hol a megholt Lázár vala, a kit feltámasztott a halálból. Jn.13:1.: A húsvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket.

Jn.18:28.: Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a húsvéti bárányt.

Jn.18:39.: Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsás-sak néktek egyet a húsvétünnepen: akarjátok-e azért, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát?

Jn.19:14.: Vala pedig a húsvét péntekje; és min-tegy hat óra. És monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok!

Csel.12:4.: Kit el is fogatván, tömlöczbe veté, át-adván négy négyes katonai szakasznak, hogy őriz-zék őt; húsvét után akarván őt a nép elé vezetetni.

1.Kor. 5:7.: Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tészta, a minthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárá-nyunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.

Ifjúsági rovat

Ismételten köszöntöm a kedves testvéreket az ifjúság nevében. Az elmúlt hónapban lezajlott programokba, alkalmakba szeretnék bepillantást engedni, így a gyülekezet tagjai megtudhatják, mi mindent csináltunk az előző rovat megjelenése óta. Tehát: Mi is történt velünk márciusban?

Először is szeretném megjegyezni zárójelben, hogy a február végén történt eseményeinkről is fogok írni, ami elég furcsán veszi ki magát, ha a címben március van. Ennek az az oka, hogy a cikk leadásának határideje az adott hónap 20.-ára esik, így az utána történekről már csak a következő számban tudok írni.

Február 24.-én (pénteken) nem tartottunk ifjúságit, viszont a Déli Gyümölcsre többen is elmentünk. A Déli Gyümölcs egy olyan alkalom, amin a Budapesti Baptista Egyházkerület déli régiójához tartozó ifjúságok vesznek részt. Ez az esemény minden hónap 3. péntekjén kerül megrendezésre a pestszentimrei baptista imaházban. Tehát többen is ott voltunk és mint mindig, nagyon jól éreztük magunkat. Az előadást a lelkipásztorunk Katona Béla tartotta „Élni és evangélizálni természetesen” címmel. A dicsőítést az imrei fiatalok vezették igen ügyesen. Az istentisztelet után csocsóztunk, zsíros kenyeret ettünk, kortárs művészek kiállítását néztük meg és jót beszélgettünk a környező gyülekezetek fiataljaival.

Február 25.-én (szombaton) olyan élményben volt részünk, amilyenben eddig még nem. Ócsán először rendezték meg az úgynevezett 12 órás dicsőítést, amin többek között az angyalföldi-, pestimrei-, gyulai-, és természetesen a pesterzsébeti dicsőítő csoport is részt vett. Ennek a csapatnak a tagjai: B. Ivett, Cs. né R. Laura, T. Samu, B. Lackó, M. Lukács, K. Béla és Sz. Tibor. Igyekeztünk minél többen elkísérni őket, hogy egyrészt érezzék a támogatásunkat, másrészt pedig más fiatalokkal együtt dicsőíthessük Istent. Nagyon áldásos alkalom volt, nekem személy szerint jól esett egy kimerítő hét után aktívan Istennel lenni, Vele feltöltekezni, erőt meríteni Belőle az

éneklésen keresztül. A dalok egész héten a fejemben jártak és a szívemben forgattam őket, így sok helyzetben eszembe jutottak. Hálások vagyunk Istennek ezért a kis csoportért, akik szerintünk (minden elfogultság nélkül) kiemelkedően a legjobbak voltak.

Március 3.-án az ifit nálunk (Lovász családnál) tartottuk. Nagy örömmel készítettük a meleg szendvicseket Petrával, Anyuval, Flóriával és izgatottak voltunk, hogy vajon 4 kg kenyér elég lesz-e? 18 óra körül elkezdtek jönni a fiatalok és igazán jó érzés volt, hogy a kanapé és a rendelkezésre álló székek sem voltak elegek, olyan sokan voltunk. Ismét játszottunk, a tanítást Daniella tartotta a tíz szűz példázata (Máté 25: 1-13.) alapján. Jó volt megtapasztalni Isten jelenlétét és azt is, hogy bár sokszor elolvastuk már ezt a példázatot, Isten mégis mindig tud valami újat mutatni, tanítani nekünk. Az ifjúsági remek hangulatban telt, aminek azért is örültem, mert az egyik osztálytársam is eljött. Az iskolában a barátaimnak igyekszem minél többször Istenről, a gyülekezetéről és az ifjúságról beszélni, de rengetegszer érzem úgy, hogy nemhogy szívekig, még a fülekig sem jut el amit mondok. Ezért is lepett meg, amikor az egyik lány, akivel nem is állunk közel egymáshoz lelkesen újságot, hogy eljönne egy iffire. Itt volt, tetszett neki és az estét egy éjszakába nyúló beszélgetéssel folytattuk. Úgy érzem, Isten szólt hozzám és imádkozom, hogy az Úr munkálkodjon benne és ezután is eszközként használjon minket, akár a barátnőm, akár mások életében.

Március 9.-én az alkalmat a Császár családnál tartottuk. Az igazság az, hogy nem voltunk sokan, de én annyira jól éreztem magam és az igei üzenet olyan intenzív és mélyreható volt, hogy azóta is szinte minden nap eszembe jut. A tanítást a talentumokról szóló példázat (Máté 25: 14-30.) alapján Tomitól hallgattuk meg. Kiemelkedő ifjúsági volt, hiszen Levi és Laura olyan fegyvert vetett be, amivel (vagyis inkább akivel) a többi vendéglátó nemigen veheti fel a versenyt: Lucát. A kislány kézzől kézre járt és azt kell mondanom, nagyon jól bírta. Többször aludt amíg ott voltunk, sokat evett, játszott és még az sem zavarta, ha hangosan nevtünk, sőt még egy jó éjt pusztit is begyűjtött mindenkitől. A gyönyörű szemeivel és mosolyával még Tibit is levette a lábáról. Nagyon szépen köszönjük a családnak a vendéglátást és Lau-

rának a finom vacsorát, amit nekünk készített. A március 16.-ai ifjúságra a Katona család hívott minket vendégségbe. Nem voltunk sokan, de a jó hangulatot ez nem befolyásolta. Az alkalmat játékkal kezdtük (Activity) az elmélkedésben pedig Levi vezetett minket. Igazán áldott és vidám ifi volt. Köszönjük a Katona családnak a kedvességet, amivel fogadtak minket és a vendéglátást is.

A vasárnap reggeli ifiken november óta Roy Hession: „Jézus erőterében ” című könyvét dolgoztuk fel. Nemrég a könyv végére értünk, ezért szeretnénk beszámolni a tapasztalatainkról, arról, hogy Isten hogyan munkálkodott bennünk ez által a mű által és egyúttal ajánlani is mindenkinek, mert bár igen tömör és sokszor nehezen emészthető olvasmány, olyan dolgokra világított rá, amelyeket eddig nem láttam, így még jobban

megismerhettem Istent. Hiszen ez életünk célja és erről szól a könyv is, melynek tartalmát ifjúságunk egyik igen oszlopos tagja (aki az elmélkedések nagy részét vezette) így fogalmazta meg: „A 2011-es évben életem lelki csúcspontja volt, amikor elkezdtem olvasni Roy Hession: „Jézus erőterében” című könyvét, amely hihetetlen intenzitással, tüzzel és mély értelmű, de plasztikus képekkel beszél az Úr Jézusról. A gondolatok, melyeket a szerző megfogalmaz, axiómák egy hívő ember számára, mégis új megvilágításba helyezik Jézus személyét és történetét. A kilenc fejezet szisztematikus felépítésével akár egy kurzus is lehet, melyet imádságos, nyitott szívvel végigolvassva megújulásban lehet részünk és egy-egy alapigazság megértésével illetve azáltal, hogy Jézus Krisztuson keresztül az Atyát is jobban megismerhetjük, mélyebb és szorosabb kapcsolatba kerülhetünk az Úrral. A könyv - amint a fejezetek címei is mutatják – alapvetően arról szól, hogy Jézuson keresztül megláthassuk, megismerhessük Istent. Ilyen röviden nehéz összefoglalni a könyv egyébként gazdag üzenetét, a lényege azonban az evangélium: életünk értelme Isten, aki megismerhető, elsősorban Jézus Krisztus által, akiben minden igazán fontos szükségletünk (megváltás a bűntől) betöltetik, aki által megismerhetjük az Igazságot a saját életünkkel és bűnösségünkkel kapcsolatban is. Erőfeszítéseink helyett Jézus az, aki által közösségben lehetünk Istennel. A könyv

bármilyen sok illusztrációt használ Jézus személyének bemutatásához, mégis képes gyakorlativá és így igazi áldássá lenni a hívő életünkben.”

Ifj. Bazsinka Jócó

Az ifjúság tagjainak más és más üzenetet tartogatott Isten az elmúlt hónapban. Íme ezek közül néhány:

„Egyik vasárnap reggel Jézusról, mint Útról volt szó és arról, hogy a mi életünk is egy út. Megfogott ez a gondolat és békességgel tölt el, hogy Isten ismeri az egész életemet születésemről egészen annak legvégéig. Így másképpen gondolkodom több dologra is, amik miatt eddig aggódtam.”

Koszorus Krisztián

„Nagyon hálás vagyok Istennek az ifinkért, és hogy mindig szól hozzám ezeken az alkalmakon. Az egyik ifjúságin, ami a Debiéknél volt, a tíz szűz példázatáról hallhattunk tanítást Daniella részéről. A lényeg ez volt: Mindig készen kell állnunk, és várnunk Istent. Újra és újra oda kell szánunk életünket az Ő szolgálatára. Nagyon könnyen elalhatunk a hosszú várakozásban, mint ahogy az öt balga szűz is tette, de Isten minket arra hívott el, hogy szolgáljuk Őt, használjuk ki az időt, amíg tart a kegyelem, és várjuk Őt tiszta szívvel. Azt is fontos tudnunk, hogy Isten nem késik. Ha még vár az azért van, hogy még több lelket menthessünk meg Neki, és ezt tudva minden erőnket ebbe kell fektetnünk. Nekem ezek a gondolatok voltak meghatározóak az elmúlt hetekben, és próbálok eszerint élni.“

Széll Dalma

„Az elmúlt hónapok vasárnap reggeleiből az a mondanivaló fogott meg leginkább, hogy a bűneink, s a gondok miatt nem könnyű út az, amit Isten ígér, de a gondok mellett a bűneinkkel való küzdelemben sem egyedül kell verejtékeznünk, hanem Jézus elkészítette a megoldást erre is. A másik dolog, amit meg szeretnék osztani a gyülekezettel, az a vasárnap reggelekre is, de talán még inkább a péntek estére vonatkozik. Egy szó, mint száz: örööm van a felett, ahogy beszélgetni tudunk Isten dolgairól egymással.”

Császár Levente

Meggyógyított az Úr

Köszönöm az Úrnak, hogy meggyógyított betegségeből. Magasztalom és áldom Öt.

Köszönöm a testvéreknek, hogy imáikba foglaltak, hogy nem feledkeztek meg rólam. Köszönöm a telefonhívásokat, a látogatásokat. Bátorítottak, erősítettek. Megélték, hogy „karoljátok fel az erőtlenekeket”.

Megtapasztaltam, hogy törődnek, együttéreznek velem. Komolyan vették, hogy „egymás terhét hordozzátok”.

Nagyon sokat szenvedtem. Az első két hónapban nagy fájdalmam volt. Az imáim meghallgatásra találtak, az Úr napról-napra enyhítette szenvedésemet. Először járókerettel tudtam lépegetni, majd egy idő után már anélkül is sikerült a helyváltoztatás. Az Úr meggyógyított, mert Ő „ha megsebez, be is kötöz”.

A próba áldássá lett az életemben. Az első vasárnapi istentiszteletre még a testvérek segítségével tudtam eljutni, melyet nagyon köszönök, de annyira megerősödtem, hogy férjemmel karöltve részt tudok venni a gyülekezeti alkalmakon.

Dicsőség az Úrnak!

Tóth Józsefné

Holnap, ha lemegy a nap...

Cromwell, a híres angol államférfi kormányzása idején egy fiatalembert lázadás miatt halálra ítélték. Amikor ezt a felesége megtudta, Cromwellhez sietett, és könnyek között könyörgött kegyelemért. De a szigorú bíró ezt felelte: „Fellázadt az állam ellen, és az igazság halált követel. Holnap este, ha lemegy a nap és megszólal az esti harang, a feje porba hull.”

A kivégzés napja előtti utolsó éjszakát halálos félelemben töltötte az elítélt és a családja. Vajon a következő este valóban örökre elválasztja őket egymástól?

Napközben a piactér óráról órára zsúfoltabb lett. Barátok és ellenségek gyűltek össze, hogy a fiatalembert kivégzésének a tanúi legyenek. Végre eljött az óra, és a foglyot a hóhér elé ve-

zették. Mindenki feszült izgalommal várta a harangkondulást, de semmi sem mozdult. A bíró egy idő után elveszítette a türelmét, és felküldött néhány szolgát a harangokhoz, hogy megnézzék, vajon minden rendben van-e.

Ekkor egy rettenetes látvány tárult a küldöttek elé. A harang nyelvén egy fiatal, gyenge nő kapaszkodott, hogy minden egyes alkalommal, amikor a vasnyelv ráüt a harang falára, a kezét oda tudja tartani. A harang és a harangnyelv már csupa vér volt, és a vér a torony padlójára csepegett. A szolgák az asszonyban felismerték az elítélt feleségét. Azonnal a bíróhoz rohantak a megdöbbentő hírrel. Mély csend támadt a téren, mindenki sejtette, hogy valami rendkívüli történt. Az elítéltnak a torkában dobogott a szíve. De hát mi történik?

Közben lehozták a halálra ítélt fiatalembert feleségét a kivégzés helyére. Amikor a bíró meglátta az asszony szétvert, véres kezét, könnybe lábadt a szeme, és ezt mondta neki: „Te bűnhődtél a férjed vétkéért, és megmentetted az életét! Ő mostantól fogva szabad!” A hóhérnak pedig kiadta a parancsot, hogy vigye el az ítélet végrehajtására szolgáló kardot, és hazaküldte a báméskodó embereket. A vizontlátás öröme az ifjú férj és családja között leírhatatlan volt. Hogy milyen érzésekkel ápolta a fiatalembert a felesége kezét, és milyen tisztelettel néztek édesanyjuk kezére a gyermekek, azt mindenki el tudja képzelni! A sebhelyek még évek múlva is egyértelműen beszélték: „Ezt érted tettem!”

Kedves Olvasó! Hallottál már ilyen kezekről? Ilyen volt az Úr Jézus keze is, amely elképzelhetetlen fájdalmak között vérzett érted és értem. Az Ő áldozata ugyan összehasonlíthatatlanul nagyobb és jelentősebb, mint ennek a fiatalasszonynak szeretetből fakadó cselekedete. Az Úr Jézusnak nem csak a kezét és a lábát szögezték át a golgotai kereszten: Ő teljesen halálra adta magát, mert szeret bennünket! Ez az áldozat drága az elveszett, halálra ítélt bűnösök, a zátonyra futott életűek számára, a kétségbeesetteknek, akik az önmaguk hibája okozta helyzetben nem látnak már semmilyen kiutat.

Nekik és nekünk üzeni Isten a próféta által: „Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen” (Ez. 33:11.)

Paradoxon

Korunk paradoxona, hogy magasabbak az épületeink, de kicsinyesebb a természetünk, szélesebbek az autópályáink, de szűkebb a látókörünk.

Többet költünk, mégis kevesebbünk van, többet vásárolunk, de azt kevésbé élvezzük.

Javunk növekszik, belsők üresednek.

Nagyobbak a házaik és kisebb a családunk, több a kényelmünk, de kevesebb az időnk.

Több képzettséggel, de kevesebb értelemmel, több tudással, de kevesebb belátással rendelkezünk. Több a szakértőnk, mégis több a problémánk, több gyógyszerünk van, de kevesebb az egészségünk.

Túl sokat iszunk, túl sokat dohányzunk, túl meggondolatlanul költekezünk. Túl keveset nevetünk, túl gyorsan vezetünk, túlzottan dühbe gurulunk, túl sokáig fennmaradunk, túl fáradtan kelünk, túl keveset olvasunk, túl sokat tévézünk. Megsokszoroztuk a javainkat, de csökkentettük az értékünket.

Túl sokat beszélünk, túl ritkán szeretünk, és túl gyakran gyűlölünk. Tudjuk, mi a jólét, de azt nem, hogy mi a jó lét.

Éveket adunk az élethez, nem pedig életet az éveknél.

Eljutottunk a Holdig és vissza, de nehezen megyünk át az út túloldalára, hogy az új szomszéddal találkozzunk. Meghódítottuk a világot, de a belsőt nem. Nagyobb dolgokat csinálunk, nem pedig jobb dolgokat.

Megtisztítottuk a levegőt, de beszennyeztük a földet. Meghódítottuk az atomot, de a bölcsességet nem. Többet írunk, de kevesebbet tanulunk.

Több tervet szövünk, de kevesebbet teljesítünk.

Elveket vallunk, de nem aszerint élünk.

Megtanultunk rohanni, de várni nem.

Több komputert gyártunk, hogy több információt tároljunk és több másolatot készítsünk, mint valaha, mégis egyre kevesebbet kommunikálunk.

Ez a gyors étkezés és a lassú emésztés kora, a nagy emberek és a kis jellemek, a kiemelkedő hasznok és a sekélyes kapcsolatok időszaka.

A kétkeresős jövedelmek, ám gyakoribb válások, a tetszetősebb lakások, de szétesett otthonok korszaka.

A villámütések, az eldobható pelenkák, az egyszer használatos erkölcsök, az egy éjszakás kalandok, a túlsúlyos testek kora ez, és a tablettáké, melyek mindenre jók: felvidítanak, lenyugtatnak, ölnek.

Olyan idő ez, amikor sok van a kirakatban, de kevés a raktárban.

Az élet nem azzal mérhető, milyen sokáig lélegzünk, hanem azokkal a pillanatokkal, amelyektől elakad a lélegzetünk.

Kapni akarunk, de adni vonakodunk. A csúcsra törekszünk, miközben a lejtőn rohanunk.

Kérdéseinkre választ keresünk, de csak újabb kérdésekre találunk.

De ha létezik probléma, akkor megoldás is van.

Ha van fájdalom, akkor öröm is.

Ha meg tudjuk ismerni a rosszat, akkor a jót is.

Ha van hamis vallás, akkor igaznak is kell lennie. Ha keresel, akkor találsz.

és ez a lényeg!

Jézus meghalt értem, akkor Érted is.

Jézus szeret engem, akkor Téged is.

Jézus betölti az űrt a szívemben, akkor a tiedet is be fogja tölteni.

Mert Jézus mondja: "Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek." (Máté evangéliuma 11:28.)

Humor

Kapusok

- Tegnap láttalak - mondja egyik kapus a másiknak.
- Hol?
- A házatok kapujában.
- És milyen voltam?

Legyek

Két légy sétál Robinson fején. Egyszer csak megszólal az egyik:

- Én most elmegyek. Majd Pénteken találkozunk.

Szög

Az öreg szög felszáll a villamosra. Egy fiatal szög máris felugrik és átadja a helyét. Megszólal az öreg: Fiam, derék szög vagy!

Kézben

A kosárlabda a kezemben kb. 19 dollárt ér,
Michael Jordanéban viszont 33 milliót.
Ez attól függ, kinek a kezében van.

A baseball-labda a kezemben kb. 6 dollárt ér,
Mark McGuire kezében viszont 19 milliót.
Ez attól függ, kinek a kezében van.

A teniszütő haszontalan az én kezemben,
viszont Venus Williams kezében bajnoksági
győzelmet hoz.
Ez attól függ, kinek a kezében van.

Egy bot a kezemben távol tart egy vadállatot,
Mózes kezében viszont szétválasztja a hatal-
mas tengert.
Ez attól függ, kinek a kezében van.

Egy csúzli a kezemben csak gyermekjáték,
de Dávid kezében viszont óriást győz le.
Ez attól függ, kinek a kezében van.

Két hal és öt kenyér a kezemben csupán két
halas szendvics,
Isten kezében viszont ezreket táplál.
Ez attól függ, kinek a kezében van.

Kezemben szögekkel csak madáretetőt épít-
tek,
de a szögek Jézus kezében egész világot meg-
váltóak.
Mint tudjuk, ez attól függ, kinek a kezében
vannak.

Helyezd hát aggodalmadat, félelmeidet, remé-
nyeidet,
családodat, kapcsolataidat Isten kezébe...

... hiszen minden attól függ, kinek a kezében
van.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

*Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani54@freemail.hu, Máté Daniel-
la,*

Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap elérhetősége: www.pbgy.hu

F a k a n á l

Húsvéti sonkaleves

Hozzávalók:

40 dkg nyers füstölt sonka vagy tarja (esetleg füs-
tölt csülök), 50 dkg vegyes levezőldség (sárgaré-
pa, petrezselyemgyökér, zeller, karalábé, kelká-
posztacikk, gomba, vöröskáposzta), 1 nagy fej vö-
röshagyma, 1 csokor petrezselyem zöld, 1 dl szá-
raz vörös bor, 1 dl tejföl, 1 dl tejszín, 1 evőkanál
natúr reszelt torma, 1 púpozott teáskanál liszt.

A füstölt húst előző nap hideg vízbe áztatjuk.
Másnap az áztatólevet leöntjük róla, és 2 l friss
vízben tesszük fel főni. Ha felforrt, kis lángon ad-
dig főzzük, amíg annyira megpuhul, hogy a villa
hegye könnyen beleszalad. Levéből kivéve nagyon
éles késsel rostjaira merőlegesen kockákra vagdal-
juk. (Azért kell nagyon éles kés, mert a meleg son-
kát igen nehéz szeletelni.) A sonkalébe beletesszük
az összes, megtisztított és vékony hasábokra vag-
dalt vegyes zöldséget, a hagymát és a sonkakocká-
kat. Ha a zöldség is megfőtt, akkor a lisztet simára
keverjük a borral, a tejföllel és a tejszínnel, bele-
szórjuk a finomra metélt petrezselyem zöldet, és a
forrásban lévő levest behabarjuk vele. Tálaláskor a
natúr reszelt tormára merjük. Nagyon finom, kü-
lönleges ízű leves, amely után már csak egy köny-
nyű tésztát kínálunk.

Állandó Alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 17 órakor
(nyári időszakban 18 órakor)

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Megközelíthető: 3, 30-as villamosokkal,
23, 48, 59, 66, 166-os buszokkal
és a Ráckevei hévvel.

Lelkipásztor: Katona Béla
Telefon:

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04